

MSB 368

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Lessen van de schoolmeester

Door Robert Juneau

Elke oprechte uitlegger van Gods woord zal zonder meer erkennen dat Gods volk de vrije gave van verlossing heeft ontvangen. Deze gave wordt ons genadig aangeboden door wat Christus voor ons heeft gedaan. Wat doen we met deze waarheid voor hen die vóór Christus hebben geleefd? Hoe zag verlossing eruit voor de gelovigen in het Oude Testament? Hoe werden zij gered van hun dilemma van de zonde voordat Christus beschikbaar was, zodat zij konden geloven en gered konden worden?

De situatie van de mensen die vóór Mozes leefden, is een discussie voor een andere keer, maar uit de Schrift blijkt duidelijk dat de verlossing voor Israël plaatsvond door de wet van Mozes. De tien geboden waren oorspronkelijk tien voorwaarden van een verbond dat God en Israël sloten. God had Israël op wonderbaarlijke wijze uit de slavernij in Egypte verlost, in de verwachting dat zij zijn volk zouden zijn voor zijn voornemens. Maar omdat Israël dit verbond heeft verbroken, heeft God hun de voorwaarden ervan opgelegd op als wet, waaraan uiteindelijk meer dan zeshonderd geboden en verordeningen werden toegevoegd. Als de Israëlieten de wet trouw naleefden, was dat het juiste antwoord op wat God op dat moment van hen verlangde. Hoe kan dit worden opgevat als verlossing als Jezus Christus nergens te vinden is?

Een van de fundamentele waarheden betreffende de Bijbel is dat deze moet worden gezien als een zich ontvouwende openbaring van God. Deze waarheid lijkt misschien vanzelfsprekend voor mensen die ernaar streven Gods woord recht te snijden (II Timotheüs 2:15), maar velen hebben moeite om dit noodzakelijke hulpmiddel om de Bijbel als geheel te begrijpen, te vinden. Veel gereformeerde theologen leren dat, omdat we weten dat redding alleen in Christus te vinden is, God Adam en Eva over Christus moet hebben verteld. Kort na de zondeval moeten Adam en Eva de kans hebben gekregen om geloof te tonen in het evangelie zoals wij dat vandaag de dag kennen. Ze hebben iets bedacht dat het Genadeverbond wordt genoemd en verklaren dat dit sinds die dag van kracht is.

Het is absoluut een feit dat iedereen op een dag zal weten wie Jezus Christus is en wat Hij voor ons heeft gedaan. **“Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God,**

de Vader!” (Fil.2:9-11).¹ Zie ook Romeinen 14:11. Beide passages citeren Jesaja 45:23. Die tekst spreekt duidelijk over Christus gezien de verwijzingen in het Nieuwe Testament, maar wie is de Heer waarnaar in de tekst uit Jesaja wordt verwezen? Jesaja 45 maakt duidelijk dat het de HERE is die spreekt, zoals veertien keer in vijftientig verzen wordt vermeld. Er wordt ook meerdere keren gezegd dat Hij God is.

“Ik, Ik ben de HERE, en buiten Mij is er geen Verlosser” (Jes.43:11). Wanneer we in het Oude Testament het woord HERE in hoofdletters zien, is dat het tetragrammaton (Grieks, wat ‘vier letters’ betekent) YHWH. Hoewel het met HERE is vertaald, kan men zien dat dit de naam Yahweh is, nadat het in het Nederlands is overgebracht en er klinkers aan zijn toegevoegd. We weten echt niet hoe dit woord wordt uitgesproken. In de Hebreeuwse cultuur wordt de uitspraak ervan tot op de dag van vandaag uit eerbied altijd vermeden. Het is duidelijk dat de HERE (Yahweh) zonder twijfel de Verlosser was van de gelovigen in het Oude Testament. Twee hoofdstukken verder in Jesaja wordt deze waarheid verder uitgewerkt. **“Voorwaar, Gij zijt een God, die Zich verborgen houdt, de God van Israël, een Verlosser”** (Jes.45:15). **“Israël wordt door de HERE verlost met een eeuwige verlossing”** (Jes.45:17). **“Ik ben de HERE en er is geen ander”** (Jes.45:18). **“Wie heeft dit vanouds doen horen, het van overlang verkondigd? Ben Ik het niet, de HERE? En er is geen God behalve Ik, een rechtvaardige, verlossende God is er buiten Mij niet. Wendt u tot Mij en laat u verlossen, alle einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer”** (Jes.45:21-22). Jesaja laat zien dat Degene die God wordt genoemd, Degene die HERE (Yahweh) wordt genoemd, en Degene die Redder wordt genoemd, één en dezelfde zijn. De identiteit van de Redder veranderde niet plotsklaps in het Nieuwe Testament toen Jezus Christus werd geopenbaard als de Redder van Israël. Filippenzen 2, waarin Jesaja 45 wordt geciteerd, laat zien dat het altijd het Woord (de uitdrukking) van God is geweest dat de mensheid heeft bereikt en ons heeft gered.

De joodse godsdienst en de wet hebben de Israëlieten met Jezus Christus verbonden, niet vanwege een of andere ingebeelde overdracht van het evangelie aan Adam en Eva in de Hof, maar omdat de Verlosser (YHWH) de wet aan Israël heeft gegeven. Deze werd gegeven om Israël de lessen te leren die nodig waren om God te leren kennen. De wet was Israëls kanaal voor verlossing en een relatie met God. De wet wees op prachtige wijze naar de toekomstige zegen die hun ten deel zou vallen wanneer geloof in Christus mogelijk zou worden. **“Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden. De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden”** (Gal.3:23-24). Het Griekse woord voor ‘tuchtmeester’ is *PAIDAGŌGOS*. Hoewel het woord *tutor* dat in veel van de nieuwere (Engelse) vertalingen wordt gebruikt, correct is, heb ik ervoor gekozen om hier de oude *King James*-versie te citeren, omdat ik vind dat het Engelse woord *schoolmaster* de bedoeling veel beter weergeeft. Het woord bestaat uit twee Griekse woorden: *PAIS*, wat kind betekent, en *AGŌGĒ*, wat leiding of opvoeding betekent. Dit betekent letterlijk kind-leider, maar het betekent meer dan dat. De *PAIDAGŌGOS* was niet alleen een leraar met als doel kennis over te dragen; hij was ook een voogd en een tuchtmeester. In de Griekse cultuur was een slaaf meestal de *PAIDAGŌGOS* van een familie die rijk genoeg was om hun kinderen onderwijs te laten volgen. Dit is het perfecte woord, of beter nog, het perfecte woordbeeld om de lezers van Galaten te beschrijven wat God altijd met de wet in Israël heeft bedoeld.

Wanneer we de wet in Israël onderzoeken, wordt duidelijk dat deze streng en onwrikbaar was. De ernstige overtreding van de zonde, de gevolgen daarvan en de oplossing ervoor vereisten dat dit zo was. Als Israëls leermeester moest de wet noodzakelijkerwijs streng en soms zelfs hard zijn. Het was de *PAIDAGŌGOS*; de leraar, de voogd en de tuchtmeester. De wet was voor de Israëlieten in die bedeling het middel om een relatie met God te krijgen. Wanneer God middelen inzet om de mensheid Hem te leren kennen en op Hem te laten reageren, is het noodzakelijk dat die weg streng en onveranderlijk is.

Kijk eens naar de gelijkenis van het koninkrijk der hemelen uit het Evangelie van Mattheüs 22:1-14. Deze gelijkenis bevat veel onderwijs, maar ik wil me concentreren op de strenge en zelfs harde houding van de koning ten opzichte van een gast op een bruiloft die niet correct gekleed was. Toen hem werd

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG (NBG51), tenzij anders vermeld.

gevraagd hoe hij zonder bruiloftskleed binnen was gekomen, was de man sprakeloos. De koning liet zijn dienaren hem aan handen en voeten binden en hem wegvoeren en in de buitenste duisternis werpen. Waarom was de houding van de koning zo streng en hard? Omdat het bruiloftskleed een beeld was van het kleed van Christus waarin men gekleed moet zijn, het kleed van zijn gerechtigheid. Niemand mocht het bruiloftsfeest binnenkomen zonder het juiste bruiloftskleed. Niemand zal het koninkrijk van God binnen mogen zonder het juiste koninkrijkskleed, het kleed van de gerechtigheid van Christus.

De wet was om dezelfde reden streng en hard. Voor de Israëlieten in het Oude Testament was de wet net zozeer het kleed van gerechtigheid als Christus dat voor ons is. Er kan geen twijfel bestaan over de gerechtigheid die vereist is om het koninkrijk binnen te gaan. Net zoals er voor ons geen redding is buiten Christus, was er voor Israël geen redding buiten de wet van Mozes. De volmaakte en onschuldige offerdieren ondergingen de strenge doodstraf vóór het kruis; de volmaakte en onschuldige Messias onderging de strenge doodstraf voor alle gelovigen na het kruis.

Het boek Galaten werd geschreven aan de Israëlieten in de verstrooiing in de Handelingentijd, het stadium van de halm in de gelijkenis in het Marcusevangelie van het groeiende graan (Marc.4:26-29). Deze Israëlieten waren niet in staat om de wet te houden omdat ze zo ver verwijderd waren van Jeruzalem. Maar nu wordt hun een nieuwe openbaring gegeven: **“Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden”** (Gal.3:13). **“Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester”** (Gal.3:25). Deze Israëlieten onder de volken konden nu een relatie met God hebben door te geloven in het evangelie van Jezus Christus, los van de wet. Sommigen die hen onder de last van de wet probeerden te houden, deden dat op basis van de eerdere openbaring van God, de wet. Paulus schrijft de brief aan de Galaten om deze dwaling te corrigeren. Een van de belangrijke taken van een apostel in de Handelingentijd was het corrigeren van verkeerde, valse en zelfs achterhaalde leerstellingen. Zie Handelingen 18:24-28 voor een ander voorbeeld hiervan.

Het niveau van uitmuntendheid dat men nastreeft bij elk academisch streven, bepaalt het niveau van de opgedane kennis. De schoolmeester in Israël, de Wet, was bedoeld om deze kennis over wie God is te verschaffen. Iedereen die een leraar in de kunst heeft gehad, zou in staat moeten zijn om alle kleuren van de regenboog te mengen. Iedereen die een leraar in de geologie heeft gehad, zou in staat moeten zijn om alle verschillende soorten gesteenten te identificeren. Iedereen die de leraar van de Wet in Israël heeft gehad, zou in staat moeten zijn geweest om de Messias te herkennen en zich aan Hem te onderwerpen toen Hij kwam. Vrijwel elk element van de Wet wees op de een of andere manier naar Christus. Het was de schaduw van de komende werkelijkheid. **“Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is”** (Col.2:16-17). Iedereen die de tijd en moeite nam om naar zijn woorden te luisteren en zijn leven te onderzoeken, zou gemakkelijk hebben geweten dat Hij inderdaad de Beloofde was.

Zodra een heilige uit het Oude Testament is opgestaan, zal hij of zij weten wie Jezus Christus is. Hij is immers Degene die zij hun hele leven hebben aanbeden. Zij kenden Hem als de HERE, YHWH of Yahweh. Zij zullen begrijpen dat de wet hen wees op Degene die zij nooit hebben gekend onder de naam Jezus. Het koninkrijk zal bekendmaken hoe alles in de wet een perfecte voorafschaduw was van alles wat God voor zijn volk heeft voorgenomen. Het zal voor iedereen in het koninkrijk, zowel Joden als heidenen, duidelijk zijn dat de wet een perfecte leermeester was. Dat zal de dag zijn waarop iedereen zal begrijpen dat redding altijd alleen te vinden was in de Ene YHWH (Yahweh), de Ene Verlosser, de Ene Jezus Christus.